

ZVESTOBA SVOBODI, RESNICI IN PRAVICI

STONE MIZERIT

Tak je bil naslov uvodnika prve številke Svobodne Slovenije, ki je izšla na argentinskih tleh. Bilo je to *1. januarja 1948, torej je tega že šestdeset let. Slovenski begunci so iz avstrijskih in italijanskih taborišč množično prihajali v Argentino. Treba je bilo začeti postavljati temelje skupnosti, povezovati rojake in predvsem ohranjati jasnost načel in vrednot, lastnih temu delu slovenskega naroda, ki je bil zaradi njih pogran v svet.

Zgodba Svobodne Slovenije pa se je začela že mnogo let prej. V strahotnih časih vojne in revolucije, je list začel izhajati kot ilegalno glasilo že novembra 1941. Bil je glas zaslužjenih in trpečih Slovencev v boju proti nasilju okupatorja in divjanju komunizma. Zamislil in vodil ga je takratni narodni poslanec Miloš Stare, ki je organiziral dinamično delovno skupino. Kaj vse so morali prestati in v kakšnih nevarnostih živeti tisti, ki so ga pisali, tiskali in razpečavali, ni bilo nikdar dovolj poudarjeno niti podrobno zapisano. Marsikoga je to delo stalo izgnanstvo, taborišča in celo smrt. A niso klonili v borbi za ideale. List je izhajal do leta 1945, ko je konec vojne in nastop komunističnega režima zadal okove slovenskemu narodu.

Ko je po letih begunstva Svobodna Slovenija ponovno zagledala luč sveta, to pot tisoče kilometrov od domovine, je nadaljevala z istim zagonom in v isti smeri kot v svinčenih medvojnih letih. Znova jo je začel in vodil Miloš Stare. Spremenila je morda obliko, vključila na svoje strani življenje skupnosti, a ideali se niso spremenili in zvestoba do njih tudi ne. To je bilo jasno poudarjeno že v tisti prvi številki, ko je uvodnik zaključilo geslo lista: „Borba za svobodo slovenskega naroda, borba za zmago resnice in pravice“.

To geslo se je ponavljalo in uresničevalo ob vsaki obletnici. Prihajalo je do izraza ob tedenskem delu, sredi težav in uspehov. Prvo leto kot štirinajstdnevnik, vse od tedaj naprej pa kot tednik, se je list uveljavil kot najbolj pristen glas svobodnih in demokratičnih Slovencev, upoštevan po vsem svetu, verodostojen in zanesljiv. Utrl si je pot med naše ljudi, ki so mu trud in skrb plačevali z zvestobo. Le tako si lahko razložimo, da se je tednik obdržal teh šestdeset let, da je celo rasel in dočkal uresničitve sanj o slovenski državi. Danes je edini splošno informativni tednik, ki izhaja v slovenskem jeziku izven slovenskega narodnega ozemlja.

Mnogo se je spremenilo. Danes je tudi oblika in vsebina Svobodne Slovenije nekoliko drugačna. Bolj je obrnjena na skupnost, a odprta Sloveniji in svetu. Skušaja biti bolj dinamična, a ne izgubi izpred oči vrednot in ideje. Ohranja ravnotežje in se sooča z novimi izzivi. Ni najmanjša skrb proces asimilacije in vprašanje jezika. Vsaka odločitev je težka.

Od prvotnih sodelavcev in članov uredniškega zbora ni nikogar več med živimi. Odšli so po večno plačilo za toliko truda, naporov in neprespanih noči v delu za ideale. Na njihova mesta so stopili in še stopajo novi, tudi mladi sodelavci. Tisti, ki danes iščemo pot listu, se zavedamo odgovornosti. V vedno menjajočih se okoliščinah, v nemirnem svetu, skušamo ostati zvesti istim ciljem, ki so rodili časopis v letu 1941, in ga ponovno obudili pred šestdesetimi leti.

Ko vstopamo v novo, jubilejno leto, se veselimo tega dosežka. S skrbjo a tudi z optimizmom gledamo v prihodnost. In zagotavljamo, da bomo ostali še naprej zvesti, v borbi za svobodo, resnico in pravico.

JANEZ JANŠA

Božično-novoletna poslanica Slovincem po svetu

Predsednik slovenske vlade, Janez Janša, je za božič in novo leto naslovil posebno poslanico Slovincem, ki živijo v zamejstvu in po svetu. Takole se glasi:

Spoštovane rojakinje in rojaki v zamejstvu in po svetu, Novo leto je čas pričakovanj in želja za prihodnost. Je tudi čas umirjenega pogleda nazaj in snovanja sklepov za prihodnost. Predvsem pa je čas, ko drug drugemu zaželimo vse dobro v prihajajočem letu.

Verjetno ni dežele na svetu, kjer ne bi živel Slovenec po rodu. Vsak od Vas nosi svojo zgodbo. Za nas ste pomemben in nepogrešljiv del slovenskega narodnega telesa v vsej svoji raznolikosti, ne glede na razloge za odhod v tujino. Ste naši ambasadorji v tujini ter povezovalni dejavnik Slovenije z državami, v katerih živite in delate. Ob tej priložnosti bi se Vam rad zahvalil za vaš prispevek k boljšemu poznavanju Slovenije v svetu, tkanju vezi ter spodbujanju razvoja matične države. Če bi ugasnilo delovanje kateregakoli slovenskega društva ali ustanove, bi to pomenilo zmanjšanje našega skupnega kulturnega in duhovnega premoženja.

Življenje je minljivo in tako so se tudi letos od nas žal poslovili tudi nekateri, katerih delovanje bomo pogrešali. Prav je, da se jih spomnimo tudi s prebrano slovensko knjigo ali zapeto slovensko pesmijo, ter se jim na ta način poklonimo.

Pri Vladi Republike Slovenije sta letos pričela delovati Svet za Slovence po svetu ter Svet za Slovence v zamejstvu, v katero so vključeni tudi Vaši predstavniki. Na seminarju smo gostili novinarje izseljenskih medijev ter kulturne animatorje slovenskih kulturnih društev. Potekale so številne dejavnosti slovenskih zamejskih in izseljenskih kulturnih in drugih skupin. Slovenija vzpodbuja delovanje mladih v zamejstvu in po svetu ter si želi, da bi se jim čim več udeležilo obstoječih tečajev in izmenjav ter se še bolj povežalo s Slovenijo. Naši otroci so naše ogledalo, saj odsevajo tisto, kar jih naučimo. So naša prihodnost in zagotovilo, da se bo slovenska kultura ohranila. Prihodnje leto bo posvečeno Primožu Trubarju.

Tudi on ni deloval zgolj v ožjem slovenskem prostoru, a je bistveno vplival na samozavest celotnega slovenskega naroda. Njegovo načelo "Stati inu obstati" velja še danes.

Spremembe so edina stalnica v življenju. Z razvojem novih tehnologij so se razdalje med nami skrajšale. Preko svetovnega spleta se lahko enostavneje dopisujemo, učimo slovenščine in prisluhnemo slovenskim radijskim in televizijskim oddajam tudi v oddaljenih krajih sveta, sporazumevanje je postalo bolj enostavno in cenejše. Evropska integracija, katere del smo, se pogloblja in širi. Evropsko državljanstvo prinaša večjo zaščito tudi za slovenske državljane, po drugi strani ohranjanje raznolikosti Evrope bogati. Slovenski jezik in kultura imata možnosti za svojo uveljavitev. Od nas samih pa je odvisno, na kakšen način in v kolikšni meri bomo - Slovenci v svetu in tudi doma - znali ohranjati in krepiti svojo narodno in kulturno identiteto. Slovenija bo prihodnje leto s predsedovanjem Svetu EU prevzela odgovorno nalogo, s katero si želi povečati prepoznavnost ter ugled, ki naj bi prispeval tudi k večji kvaliteti vašega življenja. Postali bomo bolj prepoznavni, ne le znotraj Evrope, temveč tudi v daljnih državah. Z vstopom v schengenski prostor bodo odpravljene fizične meje. Morda bo najtežje odstraniti miselne meje. Zamejski Slovenci ne bodo več za mejo, temveč bomo res lahko govorili o skupnem slovenskem kulturnem prostoru. Imamo veliko odgovornost, da izkoristimo nove priložnosti sebi v prid.

V Novem letu Vam želim veliko novih začetkov, zagnanosti in trdne volje, v osebnem življenju pa zdravja, ljubezni in sreče.

Srečno!

*Janez Janša
predsednik Vlade Republike Slovenije*

Türk prevzel predsedniške dolžnosti

Tretji predsednik samostojne Slovenije Danilo Türk je v nedeljo pred božičem, dan po prisegi v državnem zboru, z uradnim

*Novi
in stari
predsednik*

prevzemom predsedniških dolžnosti nastopil svoj petletni mandat. Po predaji poslovanja novemu predsedniku republike se je dosedanji, sedaj že bivši predsednik Janez Drnovšek z vojaškimi častmi poslovil od svoje funkcije.

Drnovšek je ob odhodu v spremstvu novega predsednika države Türka pregledal častno četo, nekaj ljudi ga je pozdravilo z bučnim aplavzom, Drnovšek pa jim je pomahal v slovo ter zapustil prizorišče. V skladu z zakonodajo bo naslednjih pet let lahko užival pravice, ki mu pripadajo iz naziva bivšega predsednika republike.

Novi predsednik Türk je najprej kot vrhovni poveljnik slovenskih obrambnih sil v nedeljo dopoldan pred predsedniško palačo v Ljubljani pregledal častno enoto Slovenske vojske.

Po prevzemu poslovanja novega predsednika republike Türka čakajo že prve naloge. Tako bo predlagal čimprejše srečanje s premierom Janšo. Želel bi, da se s predsednikom vlade pogovorita o dejavnostih, ki se bodo dogajale v začetku januarja ob predsedovanju Slovenije Evropski uniji.

Dan samostojnosti in enotnosti

26. decembra je minilo 17 let od plebiscita o samostojnosti in neodvisnosti Slovenije, ki je bil 23. decembra 1990. Na plebiscitarno vprašanje, ali naj Slovenija postane samostojna in neodvisna država, je od 93,2 odstotka udeleženih volivcev okoli 95 odstotkov odgovorilo pritrdilno, to je 88,5 odstotka vseh volivcev.

Izidi so bili uradno razglašeni tri dni po plebiscitu, tako da 26. december obeležujemo kot državni praznik. Vse do pred dvema letoma se je imenoval dan samostojnosti. Konec septembra 2005 pa je državni zbor sprejel novelo zakona o praznikih in dela prostih dnevih, ki je dan samostojnosti preimenovala v dan samostojnosti in enotnosti. S spremembo imena naj bi poudarili izpričano enotnost državljanov, ki so se na plebiscitu odločili za samostojno Slovenijo.

Dan samostojnosti in enotnosti so obeležili že v petek na državni proslavi v Cankarjevem domu, na kateri je bil slavnostni govornik predsednik vlade Janez Janša. Praznik so počastili tudi poslanci s slavnostno sejo, ki je bila hkrati namenjena obeležitvi 15-letnice državnega zbora, ki se je na svoji prvi ustanovni seji sestal 23. decembra 1992. Zbrali so se tudi vsi poslanci prvega sklica državnega zbora, predsednik DZ France Cukjati pa je podelil spominske plakete vsem dosedanjim predsednikom državnega zbora ter poslancem, ki so bili v DZ izvoljeni v vseh štirih mandatih.

Dodatna tablica je neustavna

Dodatna tablica s slovenskim imenom kraja, ki jo je dal v Žvabeku na avstrijskem Koroškem namestiti deželni glavar Jörg Haider, je protustavna. To je sporočilo avstrijsko ustavno sodišče. Odločitev sicer ni presenetljiva, saj je ustavno sodišče že pred letom dni kot protizakonit zavrnilo enak Haiderjev ukrep z dodatnimi tablicami namesto rednimi dvojezičnimi krajevnimi tablam v Pliberku in Drveši vasi.

Deželni glavar avstrijske Koroške je v Žvabeku dvojezično krajevno tablo, ki je predvidena že v uredbi o dvojezični topografiji iz leta 1977, dal postaviti maja 2005 skupaj s tedanjim avstrijskim kanclerjem

Wolfgangom Schüsslom ob 50. obletnici podpisa Avstrijske državne pogodbe (ADP).

Malo več kot leto zatem, novembra 2006, pa je Haider dal odstraniti običajno dvojezično krajevno tablo. Namesto nje je spet postavil zgolj enojezične oznake, pod nje pa dal pripeti manjšo tablico s slovenskim imenom kraja.

Enake manjše tablice je dal Haider pred tem pripeti tudi pod enojezične krajevne oznake v Pliberku in Drveši vasi, ki bi morale biti v skladu z odločbo ustavnega sodišča prav tako dvojezične. Tamkajšnje dodatne tablice je ustavno sodišče razveljavilo že lani.

Tudi v primeru Žvabeka so ustavni sodniki zavrnili vsakršno možnost, da bi bilo ime kraja zapisano na dodatni tablici. Deželna vlada avstrijske Koroške mora sedaj nemudoma poskrbeti za objavo

SLOVENCİ V ARGENTINI

Srečanje ob obisku mag. Šinkovca

Postal je že običaj, da ob priložnosti obiskov visokih osebnosti iz Slovenije, naše

Veleposlanik prof. Avguštin Vivod pozdravlja goste

veleposlaništvo organizira srečanje s predstavniki skupnosti. Tako je bilo tudi v petek, 7.

Magister Matjaž Šinkovec izročila priznanje Francetu Vitrihu

decembra. Na nastop nove predsednice, gospe Cristine Kirchner, je namreč prihitel državni sekretar na ministrstvu za zunanje zadeve RS, mag. Matjaž Šinkovec, v spremstvu pooblaščenice ministrice Barbare Žvokelj.

Blizu osme ure zvečer so se zbrali predsedniki naših domov in ustanov in drugi gostje v rezidenci veleposlanika. Srečanje je otvoril veleposlanik prof. Avguštin Vivod, ki je pozdravil navzoče in predstavil visoke goste. Nato je predal besedo podpredsednici krovnega društva Zedinjena Slovenija, prof. Nedi Vesel Dolenc, ki je pozdravila obiskovalce in v kratkih a tehtnih izjavah predstavila zgodovino slovenskega vseljavanja v Argentino in delovanje naših skupnosti na različnih področjih.

Mag. Šinkovec se je zahvalil za pozdrav in sprejem. Povedal je, da prinaša pozdrave predsednika vlade Janeza Janše. S toplimi besedami je nato opisal pojav slovenskega izseljevanja in njegovo lastno izkušnjo na tem področju kot diplomat. V pohvalnih besedah se je nanašal na slovensko skupnost v Argentini in izjavil, da se čuti počaščenega, da nas lahko obišče. Spraševal se je nato, če je Slovenija taka, kot smo si jo želeli in obljubljal napor vlade, da bo Slovenija za vse prijazna, in v katero bi se radi vračali.

Nato je prišla na vrsto povsem ganljiva točka programa. Mag. Šinkovec je izročil posebno priznanje Urada za Slovence po svetu Francetu Vitrihu, za njegovo dolgoletno, vztrajno in požrtvovalno delo na področju slovenskega šolstva v Argentini. France Vitrih, ki je bil med drugim več kot 25 let šolski referent društva Zedinjena Slovenija, se je zahvalil za odličje. Zatrjeval je, da ga sprejme kot priznanje vsem, ki se že nad 55 let trudijo, da bi naši šolski tečaji vzgajali otroke v slovenskih vrednotah in jim posredovali ljubezen do slovenske besede. Zahvalil se je tudi ženi, ki mu je bila v stalno oporo pri tem delu.

Nato je nastopil slovenski pevski zbor iz San Justa, pod vodstvom prof. Andrejke Selan Vombergar. Podaril nam je kvalitetno izvajanje treh slovenskih narodnih: Pa se sliš', Dečva to mi povej, in Dajte, dajte. Pevci so želi res topel aplavz.

Pred koncem se je veleposlanik Vivod zahvalil vsem za prisotnost in se še spomnil na god svoje žene, gospe Marjane Hribar Vivod. Vsi prisotni so ji zapeli „Vse najboljše“.

Sledil je običajni prizredek. Ob dobri postrežbi, pijači in v prijaznem pogovoru je minil večer, ki je bil res prijeten, prisrčen in doživet. Utrdil je medsebojne vezi, zlasti pa zavest, da sta izseljenstvo in domovina del ene same celote.

-e. -f.

Sanhuški zbor med nastopom.

PREŠERNOVA ŠOLA

Zaključek šolskega leta

V soboto 1. decembra je bilo zelo živahno na naši Pristavi. Že dopoldan smo imeli zaključno šolsko mašo, ki jo je daroval naš katehet, pater Alojzij Kukovica. Pri njej smo se Bogu zahvalili za vse preživetve trenutke v preteklem šolskem letu.

Popoldan smo pa prisostvovali nastopom v dvorani. Zbralo se nas je veliko, še posebno tistih, ki smo željno čakali, da bi videli naše otroke na odru.

Pri nas radi pojemo in igramo. Najmlajši šolarji so z velikim navdušenjem zapeli nekaj pesmi o malem škrtu, o umivanju zobkov in o prstkih na roki. Gdč. Marjanka Ayerbe je z njimi skozi vse leto prepevala in jih je naučila veliko novih pesmic. Tudi gdč. Helena Zarnik in ge. Lučka Rant Papež, Polona Pintar Lazar ter Veronika Žagar Petelin so učile najmlajše otroke.

Imeli smo prijetno priložnost, da smo nekateri lahko zopet videli uprizoritev igre Maček v črnilu, ki jo je, po Slomškovem berilu, dramaturgiral g. Miha Gaser. Ga. Nadi Kopač Grohar je s svojo nadarjenostjo in ljubeznivostjo navdušila otroke, da so se vživeli v vloge mišk in mišjakov. Pri enodejanki so nastopali otroci iz višjih razredov, za mačka je igrala bivša učenka Nevenka Grohar, in za čevljarja, atek učenke, vedno pripravljeno Dominik Oblak. Scenski prostor je pripravil Andrej Golob.

Ko so se male miške in mišjaki preoblekli, so se na odru prikazali otroci iz višjih razredov. Pod vodstvom ge. Veronike Zurc Boh so z veseljem zapeli: Tam gori za

našo vasjo, Nagelj slovenski in Nikolaj slabe volje. Najstarejše otroke so tudi učili: ge. Gabi Bajda Križ, Andrejka Papež Córdoba in Anka Savelli Gaser ter g. Matjaž Čeč.

Letošnji osmošolci (Ljudmila Golob, Cecilija Grohar, Klara Kočar, Tomaž Maček, Valerija Mele, Zofija Novak, Tatjana Rant, Matjaž Rožanec in Pavla Skubic) so se poslovili od Prešernove šole a ne od Pristave, na katero, upamo, bodo še naprej prihajali. Hvaležnost so izrekli tudi vsem učiteljicam in učiteljem, ki so se jim posvetili skozi vsa šolska leta.

Gdč. Helena Zarnik se je v imenu vseh zahvalila ge. Anki Gaser, za vsa leta, ki jih je posvetila otrokom Prešernove šole. Ga. Anka se je namreč odločila, da bo v prihodnje posredovala svoje znanje, svoje navdušenje za slovenski jezik in svojo dobro voljo kadar jo bomo potrebovali, a da prepušča svoje mesto mladim učnim močem.

Ge. Anki, g. katehetu, vsem učiteljicam in učitelju se prisrčno zahvaljujemo za ves trud in požrtvovalnost. Najlepša hvala odboru staršev, kateremu je predsedovala ga. Klavdija Rant Urbančič, za vsa pomoč in skrb pri šolskem delovanju.

LJO

Osmošolci z učitelji

CARAPACHAY

Bliža se božič in z njim praznovanje, ki že nestrpno ga čakamo vsi. Božje drevesce krasi stanovanje, v jaslicah dete božje leži. Naj uresničijo vaše se sanje — vedno le dobro naj se vam godi!

V nedeljo 16. decembra smo se zbrali v domu v Karapačaju, da proslavimo konec leta. Najprej smo imeli sveto mašo, nato so mladi pripravili dvorano za kosilo. Medtem so si vsi lahko ogledali na velikem ekranu božični koncert New Swing kvarteta, posnet v Mariborski stolnici pred nekaj leti. Mize so imele lepe božične okraske s svečkami (delo Nadje Jan in Mikaele Resnik) in vsak krožnik je imel napisano lepo božično misel.

Preden smo začeli z asadam, ki sta ga pripravila Franci Žnidar in Jože Jan, smo sprejeli Marijin kip ki že nekaj let roma po družinah našega Doma. Že mnogo let imajo po Sloveniji lepo navado, da se številne družine in posamezniki spontano povežejo v verigo prenočišč za Marijo, ki v adventu z Jožefom išče primeren prostor za rojstvo svojega Otoka. Temu pravijo da „Marijo nosijo“ in tako obujajo staro slovensko kulturno izročilo. Začne se 16. decembra in 9 večerov zaporedoma roma Marija por različnih domovih; in ta prenočišča smo mi sami, kajti Bog se mora roditi v našem srcu. Zbirajo se ob večerih ob kipu ali podobi Marije in skupaj molijo ter pojejo. Temu se reče tudi „adventna devetdnevica“.

Ker so pri nas družine daleč ena druge, smo se odločili,

Prisrčno slovo od 2007

da simbolično sprejmemo Marijo. Kip je prinesel Javier Vázquez; Marjanca Resnik, Maksi in Cecilia Vázquez so pa prišli pred njo s prižganimi svečkami. Medtem smo vsi skupaj zapeli pesem „Poslušajte vsi ljudje“ ... pa zmolili še za dober tek.

Mladi so pridno razdeljevali meso in solate, da smo se vsi lahko najedli. Ogledali in poslušali smo tudi Avenikove melodije in kosila je bilo kar hitro konec. Zašel se je pa čas iger. Najprej smo imeli „zemljepisno tombolo“, namesto klicanja številke, smo se lotili imen slovenskih mest in vasi. Ker je vsak prinesel en dobitek smo skoraj vsi kakšnega zadeli. Prva dva je pa podaril dom. Vrstila so se imena: Novo mesto, Kranj, Ljubljana, Celje, Radovljica, Portorož ... Damijan Ahlin je moral kar hiteti, da je razdeljeval dobitke na odru saj je vsak hotel svojega ... in dobitkov je kar naenkrat zmanjkalo. Na presenečenje vseh smo povedali, da je bila na zadnji strani tablic skrita številka in spet je nekdo zadel lep dobitek. Tokrat Janez Žnidar. Tudi za otroke smo poskrbeli, poklicali smo jih na oder kjer so pridno barvali božične motive in iskali skrite besede. Ker jih je bilo malo, smo kar vse nagradili.

In spet smo žrebali: tiste misli katere so bile na krožnikih so imele številko v notranjosti, ponovno smo klicali in izžrebana je bila misel, ki jo je imela Anka Pleško. Približala se je odru po dobitek in prebrala svojo misel.

Naslednja igra so bila vprašanja: člane vsake mize smo spraševali imena slavnih mož in žena, ki živijo ali so živeli v Sloveniji. Na primer ime novoizvoljenega predsednika,

najvažnejšega pisatelja, ime škofa ki je bil Novem mestu polit z bencinom, itd ... Vsaka miza je dobila toliko točk kolikor je bilo pravih odgovorov. In skoraj vsa vprašanja so bila odgovorjena pravilno, zato smo rajše žrebali številko ene mize in vsi ki so tam sedeli so zadeli škatlo okusnih bombonov.

Tudi petja ni manjkalo pri nas. Vsak je dobil list z raznimi pesmimi in vsaka miza je morala eno zapet. Rekli so, da bo tista miza, ki najlepše poje, dobila nagrado. To je bilo petja ...! In slišalo se je „Al' me boš kaj rada imela“, „Bog je ustvaril zemljico“, „Ko dan se zaznava“, „Slovenec sem“ in še veliko drugih. A je bil spet problem, saj so vse mize prelepo zapele. In kaj smo naredili? Spet smo žrebali mizo ki je dobila lepo škatlo bombonov.

Da bo malo heca, smo prinesli veliko bučo (sandio), da bi uganili koliko tehta. Veliko ljudi se je približalo, téhtalo bučo in zapisalo ime in koliko misli, da tehta. Buča je bila v resnici težka 7.160 gramov in najbolj se je približala teži Mirjam Šenk, saj je rekla, da ima 7.100 gramov. Dobila je ne samo celo bučo ampak tudi lep dobitek.

In ker je bila navzoča vsa folklorna skupina „Maribor“, so za konec še zaplesali splet belokranjskih plesov.

Hvala vsem za sodelovanje in pomoč. Imeli smo se res lušno: dobro smo jedli, pili, se zabavali, peli, poslušali lepo glasbo, gledali koncert in zaključili smo z željo za vse navzoče: eno leto sreče, 12 mesecev zdravja, 54 tednov ljubezni in 365 dni veselja. In enako želimo tudi vsem, ki bodo prebrali ta članek!!!

Marjana Pirc

